

Trei tineri care au căzut (2) - Stanley Bruce Anstey

Ahazia

Versete călăuzitoare: 2 Împărați 1.1,2

2 Împărați 1.1,2: Și, după moartea lui Ahab, Moab s-a răsculat împotriva lui Israel. Și Ahazia a căzut printre gratiile din camera lui de sus, care era în Samaria, și s-a îmbolnăvit; și a trimis soli, zicându-le: „Mergeți și întrebați pe Baal-Zebub, dumnezeul Ecronului, dacă mă voi ridica din boala aceasta”.

Introducere

Aici avem un alt tânăr care a căzut. La fel ca și Eutih, căderea lui este menită să reprezinte o cădere spirituală pe care o poate avea oricare din poporul Domnului. El era un împărat tânăr, care tocmai urcase pe tronul din Israel în locul tatălui său. Avea viața în față și sunt sigur că arăta destul de bine. Dar, într-o zi, totul s-a oprit când a „căzut printre gratii”. Căderea lui Ahazia a fost foarte gravă. Nu avea să-și mai revină niciodată din ea. Aceasta este o chestiune serioasă, dragi frați și surori. Ea arată că există lucruri în care o persoană poate cădea și din care nu-și poate reveni.

Gratiile - barele de protecție

Remarcă: Se spune că Ahazia a „căzut printre gratiile” camerei de sus. Despre ce este vorba aici? Cred că răspunsul poate fi găsit în cartea Proverbele 7.6,7, unde se spune: „La fereastra casei mele am privit printre zăbrelele mele și am zărit printre cei neîncercați, am observat printre fii un tânăr fără minte.” Acest capitol din cartea Proverbele descrie un tânăr aflat în casa tatălui său care, sub sfatul înțelept al tatălui și al mamei sale, învață despre pericolele lumii și, în special, despre răul moral. El învață lecțiile importante ale vieții, observând comportamentul altora, nu ieșind în lume și experimentând acestea pe cont propriu. Privind afară printre „gratiile” casei tatălui său, el se afla în spatele gratiilor protectoare ale acelei case evlavioase și de acolo a învățat lecțiile vieții. Dacă am crescut într-un cămin cu frică de Dumnezeu, ar trebui să fim în stare să primim toată învățătura morală de care avem nevoie pentru a înțelege lumea, fără a fi nevoiți să ieșim în ea.

„Gratiile” se referă la liniile directoare și restricțiile părintești care există în casă (unele case au mai multe, altele au mai puține) pentru a-i împiedica pe tineri să cadă în răutatea lumii. Cu regret, Ahazia a rupt gratiile, atunci când a căzut. S-a rănit atât de grav încât nu și-a mai revenit niciodată.

Știți, unii tineri sunt deranjați de atitudinea de separare a părinților și vor să treacă prin ea. Dragi tineri, vi se par prea restrictive principiile vieții creștine din casa părinților voștri? Aveți dorința de a rupe gratiile casei părintești? Oh, fiți atenți! Dacă vreți să străpungeți acele principii restrictive, pe care le-au instituit părinții voștri, s-ar putea să vă îndreptați spre o cădere! Dumnezeu a consemnat cazul lui Ahazia în Sfânta Scriptură ca un avertisment.

Biblia spune: „Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, pentru că aceasta este drept” (Efeseni 6.1).

Chiar și atunci când îmbătrânești și crezi că ar trebui să fii în stare să iei propriile decizii în viață, se spune: „Onorează pe tatăl tău și pe mama ta” - este cea dintâi poruncă însoțită de promisiune – „ca să-ți fie bine și să trăiești mulți ani pe pământ” (Efeseni 6.2,3). Indiferent de vârsta pe care o

2 Împărați 1.1,2

veți împlini, ar trebui să vă „onorați” întotdeauna tatăl și mama. Pe măsură ce îmbătrâniți, ar trebui să renunțați la supravegherea părinților voștri, dar nu și la principiile părinților.

Cartea Proverbelor ne spune că ar trebui să vă legați în jurul gâtului principiile pe care te-au învățat mama ta evlavioasă și tatăl tău evlavios și să trăiești după ele pentru tot restul vieții (Proverbele 1.8,9; 6.20,21). Numai cel care se află pe un curs păcătos de răzvrătire ar vrea să încalce aceste principii biblice. În cazul în care o astfel de persoană ar cădea, nu aș sugera să ne luăm după ea pentru a o ajuta. Ar fi mai bine să o lăsăm în grija Domnului, până când se pocăiește.

Dacă citim puțin mai departe, în 2 Împărați 1, veți vedea ce părere are Dumnezeu despre cei care vor să ajute pe cineva pe drumul său păcătos. Împăratul a trimis „mesageri” la „Baal-Zebub” pentru a-l întreba și, de asemenea, „o căpetenie peste cincizeci, cu cei cincizeci ai săi” au fost trimiși la profetul Ilie. Dar soldații au fost loviți de judecata lui Dumnezeu (2 Împărați 1.3-12). Când împăratul a trimis o altă căpetenie cu cei cincizeci ai săi, și aceștia au fost loviți. Acești oameni au intrat sub judecata lui Dumnezeu pentru că l-au sprijinit pe împărat în păcatul său deliberat, urmându-l pe Baal-Zebub. S-ar putea să vi se pară cam dur, dar aceasta ne arată doar ce crede Dumnezeu despre cei care ar ajuta pe cineva pe calea păcatului. Atunci când ai părtașie intenționată cu cineva care nu se pocăiește de păcatul său, îl sprijini în voința sa egoistă și îl ajuți pe calea sa. Poate că tu nu vezi lucrurile așa, dar în realitate exact asta faci. Iar atunci când facem asta, putem atrage asupra noastră căile guvernamentale ale lui Dumnezeu. Am putea atrage asupra noastră o disciplinare serioasă din partea Domnului. Să ne lăsăm avertizați de aceasta. Ceea ce vreau să spun este că cineva de tipul lui Eutih ar trebui ajutat, dar cineva de tipul lui Ahazia nu ar trebui ajutat. După cum am spus, aceste lucruri necesită discernământ.

Dintr-o prelegere ținută la 23 iunie 2007 în Walla Walla, WA
„Three young men who had a fall – Why we fall & how we should treat the fallen“

Sursa: www.bibletruthpublishers.com